

NEWS for PEOPLE

květen 2009

NOVINKY O FESTIVALECH A KAPELÁCH

DIVOKEJ BILL Deska by měla být v listopadu

Divokej Bill je na svém dalším turné a současně chystá materiál pro svou další desku. Nemá moc času na odpočinek, pódia střídá práce ve studiu. Kytarista Roman Procházka to potvrzuje.

Kdy vyjde nové CD?

Plán je v listopadu 2009. Pokud se to ale nestihne, bude se to muset posunout, i když bychom neradi. Název neznáme a ani o něm zatím neuvažujeme, protože teď jsou přednější písničky.

Kolik věcí už je hotových?

Máme nahané základy k sedmi, to znamená baskytara, bicí a elektronika. U pěti až šesti z nich už jsou nahané i housle,

harmonika a akustika, ve dvou je banjo a se Štěpánem jsme už do jedné, té jeho, nazpívali vokály. Jde to v podstatě docela dobře. Nové skladby se nám líbí, máme z nich radost.

Mohou je lidé slyšet už na vašich koncertech?

Když jsme na konci února začali hrát, měli jsme v programu tři. Později jsme zařadili další, až jsme se dostali k pre-

zentaci osmi. Potřebovali jsme si je především obehřát, aby to pak ve studiu bylo jednodušší. Některé jsme časem stáhli, protože chceme, aby se na ně lidé mohli těšit na desce. Takže teď jich pár hrajeme, ale už jich není tolik. Počítáme s tím, že stejným systémem projdou i další novinky.

Prý jste natočili nový videoklip.

Je k písničce Aby to vypadalo hezky, kterou hrajeme s Čechomorem. Klip je už hotový a líbí se nám. Momentálně ho dáváme do rotací televizních pořadů.

Jak bude vypadat vaše nejbližší koncertní činnost?

Jedeme teď turné po kulturáčích. V létě nás čekají další koncerty a samozřejmě festivaly. Během toho si ale nedopřáváme skoro žádný odpočinek, protože když nehrajeme, jsme ve studiu a nahráváme nové písničky. Anebo jsme ve zkušebně a zkoušíme. V září a říjnu si dáme pauzu, protože nás čekají finální práce. Na pódia se vrátíme asi v půlce listopadu, tedy už po vydání alba, které by mělo být 10. listopadu, a odehrajeme deset patnáct koncertů. Budou už k nové desce, ale ještě nevíme, jestli vystoupíme elektricky nebo akusticky. Zvažujeme to. V lednu a únoru budeme mít volno a chceme se věnovat propagaci novinky. No a v březnu 2010 bychom chtěli vyrazit na velké turné, které už připravujeme. Chtěli bychom ho pojmenovat zajímavě, ovšem ne tak, že budeme na pódiu dělat kašpařiny. Dost jsme se v tomhle poučili při britském turné s Levellers. Mají skromné, přitom funkční pódium. Tak nějak si to představujeme.

WOHNOUT Položka za prodej desek je vždy nejnižší

Dříve než se na trhu objevila nová kolekce Karton veverek skupiny Wohnout na CD, mohli si ji fanoušci stáhnout s měsíčním předstihem z internetu. Tuto svým v Česku pionýrskou akci hodnotí kytarista a zpěvák Matěj Homola.

Jak z vašeho pohledu dopadla?

Uprímně řečeno nemám žádné konkrétní výsledky k dispozici, protože T-Music je chtějí sdělit později oficiálně. Ale týden předtím, než akce Stahuj si zadarmo skončila, bylo stažených necelých čtyřicet tisíc alb a částka za ně byla - tuším - 240 nebo 250 tisíc korun.

Byli jste s tímto dílčím výsledkem spokojeni?

Byli, ale hlavně jsme byli spokojeni s věc-

mi kolem propagace. Jsme rádi, že si jako pilotní kapelu tohoto projektu vybral T-Mobile zrovna nás.

Po finanční stránce je to už trochu jiná záležitost. Některé věci člověk vždycky dělá s tím, že z nich nemá žádný momentální zisk a věří, že to pomůže do budoucna. Navíc v penězích, které si český muzikant za rok vydělá, je vždycky položka za prodané desky ta daleko nejmenší. Smysl téhle akce byl ale jiný, zejména propagační, jak už jsem uvedl.

Jak lidé na koncertech berou písničky z nového alba?

Byl jsem překvapen z toho, že na ně lidé od prvního koncertu reagovali super. Takové zkušenosti z minulých desek nemáme. Když jsme hráli nové skladby, lidé ztichli a koncertu trochu spadl řetěz. Fungovat to začalo teprve tak za půl roku. My teď hrajeme z nového alba čtyři věci a všechny fungují.

Bloc Party požádali své fanoušky, aby si na jejich koncerty, jež se konaly 11. a 12. dubna v Olympii v Londýně, vzali videokamery a natáčeli písničku Ares. Záměrem bylo seskupit nahané materiály a vyrobit z nich videoklip. Skladba Ares je z dosud poslední desky Intimacy, která vyšla v roce 2008.

Placebo zveřejnili tracklist svého nového alba Battle For The Sun, které vyjde 8. června. Budou na něm skladby Kitty Litter, Ashtray Heart, Battle For The Sun, For What It's Worth, Devil In The Details, Bright Lights, Speak In Tongues, The Never-Ending Why, Julien, Happy You're Gone, Breathe Underwater, Come Undone a Kings Of Medicine. Producentem desky je David Bottrill, který už v minulosti dělal s Tool, Muse nebo Godsmack.

23. března vydali irští **Therapy?** nově album Crooked Timber a to si vede zatím nad očekávání dobře. Kapela o jeho síle byla přesvědčena ještě předtím, než vyšlo. Bez pochybností totiž prohlásila: „Jsme šťastní, že se nám podařilo nahrát tak skvělé pecky. Nemůžeme se dočkat, až je začneme hrát naživo.“ Jasný vzkaz pro návštěvníky Rock for People.

Gaia Mesiah jsou opět aktivní. Po loňském odchodu zpěvačky Marky Rybin přijala po několikaměsíční pauze zbylí tři trojice Morella (kytara), Misha (bicí) a Josh (baskytara) za mikrofón zkušebního a skvělého zpěváka Viktora Dyka. Vystupovat s ním začne v červnu, představí se i na Rock for People.

Na stránkách festivalu Rock for People se můžete podívat, jak se z možnosti napsat festivalovou hymnu popasovala slovenská kapela **Horkýze slíže**. Na známou melodii k písničce Není nutno nazpívala text s přehlídkou kapel, které se na letošním festivalu představí.

Od konce února až do začátku května je na turné úvalská parta **Medvěd 009**. Na patnácti koncertní zastávkách ji doprovázely kapely Imodium a Season Crack. Předtím formace představila svůj nový, živě zaznamenaný videoklip k písničce Olgoj.

O zavenci se v půli dubna postaral **Xavier Baumaxa**, jeho nové album Desperanto se v národním žebříčku prodejnosti vyšplhalo na pátou příčku a bylo to jeho premiérové umístění. Za sebou nechal takové kalibry, jako jsou například Monkey Business, Čechomor, Kryštof, Pet Shop Boys nebo Arakain.

FREESTYLERS

Bývají označováni jako králové „zlomených beatů“ a sami si říkají break-beatoví bandité; název totiž zakládající dvojice Matt Cantor a Aston Harvey prachšprostě zcizila kapele, jejíž desku vysamplovala jako první - The Freestylers. Formace s často napodobovaným rukopisem, ve kterém se nenásilně prolínají breakbeat, hip hop, drum `n` bass, elektro, dancehall, house a další, spolu vystupuje od roku 1996, a to v proměnlivém počtu. Občas rozhoupe našlapaný klub jako dvojice DJ`s, jindy si stříhne fantasticky beatový koncert v sextetu s MC SirRealem. Rozhodně se těšte na sofistikovanou práci se samplery a dalšími hejblátky, již znalci ocení a laici se budou krátovsky bavit - pod tvůrčí rukou Freestylers totiž vznikají rozkošné deriváty často kreaturních disco-hitů z 80. let. Mimochodem: Freestylers jste mohli v minulosti zaznamenat pod roztočným aliasem Raw As F**k.

IGNITE

Na konci listopadu 2003 praskala pražská Brumlovka, čekající na hardcoreově světlíce Suicidal Tendencies a Madball, ve švech. Vrchol zapařeného večera se však dostavil o něco dříve - s vystoupením kalifornských Ignite, kteří v té době fungovali rovných deset let. Publikum strhli svým nekompromisním, rychlým a dravým old-schoolerem, do něž už tehdy vspávali cukrové notičky a niterné emoce. U zrodu Ignite stál zpěvák maďarského původu Zoli Teglas, který je zároveň i nejvýraznější (rozuměj: nejatletičtější s nejvydařenějším piercingem) postavou kapely se skutečně nezaměnitelným vokálem. Svůj debut vydali pod názvem Call On My Brothers (1995). O rok později následoval titul s názvem Past Our Means. Po čtyřleté albové pauze vyšla v roce 2000 deska A Place Called Home. Od té doby vybrousili svůj melodický hard core, zkráceně melocore, k dokonalosti, důkazem čehož je zatím poslední a velmi vstřícně přijatá deska Our Darkest Days. V roce jejího vydání (2006) se stavili i v Praze.

THE BOUNCING SOULS

Za své povýšení na úroveň punkových gigantů typu NOFX vděčí chlápici z The Bouncing Souls jinými ikonám - Bad Religion. Tedy konkrétně Brettu Gurewitzovi, který je skoro po deseti letech neúnávněho koncertování po amerických klubech a dvou deskách dostal k labelu Epitaph. A to znamenalo razantní skok do velkého hudebního světa, včetně ceněného splitka s Anti-flag. Punk v jejich podání umí naprosto spolehlivě dostat do varu punkery, příznivce HC anebo třeba motor-káře s Motörhead na tričku. Po dvaceti letech hraní totiž Bouncing Souls nejsou žádní zelenáci a třeba jejich vlnková True Believers stačila v některých hospodách zlidovět stejně jako největší hity starých Tří sester. Ale pozor! Protože kapela vyrostla stejně jako třeba Bruce Springsteen v New Jersey, nemůžeme dát ruku do ohně za to, že na návštěvníky Rock for People nevytáhnou nějaký ten country cajdák...

ARCTIC MONKEYS, senzace z internetu

Arctic Monkeys je čtyřčlenná indie-rocková parta, která přišla na svět před sedmi lety na předměstí britského průmyslového Sheffieldu.

Její první dva singly I Bet You Look Good on the Dancefloor a When the Sun Goes Down se ihned po vydání staly senzací v národní hitparádě a debutové album Whatever People Say I Am, That's What I'm Not (2006) překonalo ostrovní rekord v počtu prodaných nosičů debutující kapely v prvním týdnu prodeje.

Nástup měli obrovský, přitom jsou jednou z mnoha kapel v poslední době, kterou k vydání alba dotlačil úspěch demosiňků na internetu, počet jejich stažení a poslechů skladeb v době, kdy je ještě nikdo neznal a nikdo netušil, že jednou budou hrát i v Hradci Králové na Rock for People.

Kapela získala trumf jako Objev roku na BRIT Awards a do historie dalších cen NME Awards se zapsala jako první, která obdržela v jednom roce ocenění pro nejlepší novou kapelu i nejlepší britskou kapelu. V roce 2007 kula železo, dokud bylo žhavé, a vydala druhé album Favourite Worst Nightmare.

V roce 2001 si Alex Turner a Jamie Cook přáli pod stromeček hudební nástroje. Dostali kytary a logicky se rozhodli založit rockovou skupinu. Coby zbývající

členy si vybrali Alexovy spolužáky Andyho Nicholsona (baskytara) a Matta Helderse (bicí).

Když se jich po jednom vystoupení jakýsi novinář zeptal na jejich profil na MySpace, vůbec netušili, co MySpace je. Začali se po tom tedy pít a záhy pověřili kámoše, aby jim profil na MySpace založil. Stalo se a start k vyšším byl skutečný. Debutový počín vyšel roku 2006 a brzy poté v sestavě Andyho Nicholsona nahradil Nick O'Malley ze sheffieldské kapely The Dogdems. Na britských ostrovech se v době vydání desky v podstatě o nikom jiném nepsalo.

Druhé album Favourite Worst Nightmare bylo vydáno 23. dubna 2007 a přineslo změnu ve zvuku a předtím i malou senzaci v podobě utajeného koncertu, na němž čtveřice nové skladby představila.

Třetí album momentálně vzniká, ovšem zprávy ze studia nejsou extra dobré. Jedna z nich dokonce hovoří o tom, že si kapela s novým materiálem neví rady a namísto skládání a vymýšlení přehrává písničky jiných kolegů z hudební branže, zejména milované Lady GaGa.

THE KOOKS mají problém s ARCTIC MONKEYS

Přestože se na letošním letním Rock for People budou prezentovat jak britští The Kooks, tak jejich ostrovní kolegové Arctic Monkey, už loni mezi oběma soubory propukla kontroverze, která podle britských hudebních médií sice utichla, leč je prý jen otázkou času, kdy se opět kdesi objeví.

Frontman The Kooks Luke Pritchard je totiž přesvědčen, že členové Arctic Monkeys jsou mimořádně arogantní. Muzikanti z obou kapel si totiž nikdy nestačili padnout do noty, a to ani tehdy, když Pritchard svého času zval Alexe Turnera, předáka druhé kapely, aby si s nimi jen tak zajímal.

„Narazil jsem na mládence z Arctic Monkeys ve studiu a zeptal jsem se Alexe, jestli by si s námi trochu nezajímali. On se ale jednoduše otočil na patě a odešel beze slova pryč. Jsou to neobyčejně arogantní lidé. Na druhou stranu se jim ale není co divit, vzhledem k tomu, co se kolem nich dělo,“ tvrdí Pritchard.

The Kooks momentálně připravují své nové album, které odjeli natáčet na anglický venkov, aby prý byli pryč od městského frmolu a měli klid na práci. Na Rock for People se ale kapely nesetkají. Arctic Monkeys vystoupí v sobotu a The Kooks v neděli.

MUCKY PUP

Hippies Hate Water. Tahle srandička z roku 1991, která svého času udávala rytmus i začínajícímu pražskému Radiu 1, přes noc doslova katapultovala Mucky Pup do centra zájmu skate-punkové scény. Jejich koncerty však měly k rozjuchané atmosféře zmíněného hitu daleko: velice neúčesaný, úderný zvuk byl proložen téměř Biafrovsou deklamací, což se velice zamlouvalo ortodoxním HC kids vrhající se střeňhlav z pódia. Díky této pověsti vyprodali Mucky Pup v roce 1993 pražský KD Eden a následně i klub Bunkr. V roce 1996, po nevýrazném albu Five Guys In A Really Hot Garage, se skupina rozpadla. Její členové pak pracovali jako manažeři na tour formací jako Bloodhound Gang, Monster Magnet nebo Genitortures. Letos v létě se Mucky Pup dala znovu dohromady a na hradecké letišti si s četnými posluchači jistě ráda zavzpomíná na staré dobré časy.

THE INSPECTOR CLUZO

Jeden kytarista a jeden bubeník - to je celé složení kapely The Inspector Cluzo. Přesto by se dva pánové ze země galského kohouta mohli směle postavit leckteré řádné rockové kapele a ještě by jí svou energii zvládli zadupat do země. Mix vysokonapětového rock'n'rollu s čerstvým funkovým grooveem, originální nálada a smysl pro divoký rytmus nenechají nikoho v klidu.

EXPATRIATE

Až od protinožců přijede do Hradce Králové čtyřčlenná indie-rocková kapela Expatriate. Po prvních dvou EP nahrála v Americe debutové album In the Midst of This, na kterém se podílel i legendární producent John Goodmanson. A každý, kdo podlehl nálehavému soundu a textům formací jako Crime and the City Solution, Gallon Drunk, Once Upon a Time nebo samotného Nicka Cavea & Bad Seeds, ocení i Expatriate. Ostatně - i oni čerpají z energie Bertína.

FIREWATER

All star band world music - i tak by se dala popsat brooklynská kapela Firewater. Své síly a bohaté zkušenosti tu zúročili například kytarista Uri Kinrot či Tamir Muskat (Balkan Beat Box), bubeník Jean-Marc Butty (hrával s PJ Harvey a Johnem Parishem), perkusista Johnny Kalsi (Afro Celt Sound System, ex TransGlobal Underground, ex Dhol Foundation), baskytarista Erik Sanka (Skeleton Key) a v neposlední řadě Tod A., někdejší basák kapely Cop Shoot Cop. Firewater byli jedni z prvních, kteří začali spojovat etnickou hudbu s wait-sovským šansonem, kabaretními rytmy a divokým rockem. Na jejich deskách se mísí hudební vlivy z celého světa. Trochu připomínají šílené vědce, kteří smíchají něco od toho a něco od tamtoho, přidávají trochu z vlastního originálního receptu a čekají, jaká trřaskavá směs z toho tentokrát vznikne.